

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSBTT, Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Köziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi től

Korteskedés az autonomiával.

Pécs, 1896. február 8.

(*) A kormány ígér hetet-havat, katolikus autonómiát, a kongrua rendezését, segítséget a protestáns lelkészeknek; de azért fentartja az eddig divott rendszert, melyben nap nap után felfakad egy botrány és így az összes ígéretések, a felettük folytatott akademikus jellegű eszmecserek mind abban lyukadnak ki, hogy az iskolák államosítása helyett bekövetkezett a korrupció államosítása.

Meg kell adni azonban a Bánffy-kabinetnek, hogy erősen és furfangosan készülődik az általános képviselő-választásokra. Persze, legkevésbé sem válogat a módokban és az eszközökben, azt tartván, hogy a cél szentesíti az eszközöket. Már pedig az ő nagy célja együtt tartani azt a közkereseti társaságot, és hogy minél több térdet-fejet hajtó, nyakát a kormány igájába görnyesztő, nem beszélő, hanem annál hűségesebben szavazó jámbor mamelukot lehessen majd megválasztatni mentől kevesebb költséggel országgyűlési képviselővé.

Sok minden nem éppen tisztességes dolgot elkövettek már e cél elérése érdekében. A kormány legujabb kortesfogása Wlassich Gyula kultuszminiszternek csütörtöki epochális beszédében nyilatkozott meg. Annyi igaz, hogy elég furfangosan van kieszelve a csapda, a melyben meg-

akarják fogni a papságot felekezeti különbség nélkül.

Nézzük csak közelebbről ezt a legujabb sütetű csalafintaságot. Még a Wekerle-kormány az ugynevezett egyházpolitikai reform-javaslatok betérjesztésével együtt megígérte, (Hja, pompásan tudott ő ígérni!) hogy ezek következményeképpen, vagy helyesebben szólva, az egyházak kárpótlása gyanánt, rendezni fogja a róm. kath. autonómia, a róm. kath. kongrua és a bevett felekezetek állami segélyezésének az ügyét.

A kongrua alatt értik a róm. kath. plébánosok és káplánok járandóságát. Ennek a minimuma pedig a még most is fennálló szabályok értelmében a plébánosra 300, a káplánra nézve 200 pengő forint. Ha ezt a minimumot a lelkész jövedelme meg nem űné, a többletet a patrónus, vagy a vallás-alap pótolná.

Persze, régen volt az, mikor ezt a szabályt megalkották, a mikor egy plébános 300 frttal pengő pénzben uri módon kijöhetett. Ez akkor volt, midőn a vallás-alap harminc milliót tett ki pengő pénzben. Ma ez több volna, ha az alap egyáltalában megvolna, száz millió forintnál. De mivel még mindig a régi szabályok az érvényesek, ennél fogva számtalan plébános és még több káplán nyomorog a miatt, mert a kongrua még nincs rendezve, nincs atalakitva a mai viszonyokhoz.

Ennek a rendezésnek a kilátásba helyezésével, akarja a kormány a maga részére megnyerni a kath. alpapságot, vagy legalább is semlegességre kényszeríteni a képviselő választások idejére. Azonban, nem hisszük, hogy akadjon olyan feje lágyára esett lelkész Magyarországon, a ki elhiggyje a miniszternek, hogy az általa kilátásba helyezett eszközökkel, sőt mi több, az általa stipulált terminussal, mely tetszés szerint ad Graecas Calendas huzható, valaha rendezhető legyen a kongrua ügye Magyarországon.

Tehát a mit a miniszter kegyes volt megígérni, az nem egyéb, mint lépvevessző könnyelmű gimplik megfogására. Az a célja ezzel a kormányának, hogy pressziót gyakoroljon a róm. kath. alpapságra és kecsegtesse őket anyagi helyzetük javításával, hogy így aztán az ő szekerét tolják.

A katolikus autonómia, a mely régi óhaja a mintegy nyolc millió katolikusnak; az erre nézve tett nagyhangú ígéret sem teszi reánk azt a benyomást, mintha a kormányának komoly szándéka és törekvése volna a katolikus autonómia létesítése. Inkább azt látjuk az egész kiesselt tervből, hogy az ellentétes érdekek előtérbe tolasásával szembe akarja állítani és ha lehet, harcra ösztönözni a katolikus főpapságot a világi elemmel, no meg az alpapsággal, hogy ekként könnyebben dialmaskodhassék. Tudván nagyon jól, hogy

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Heti krónika.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Széchenyi Istvánnak, a legnagyobb magyar emlékezetének megünneplésével kezdődött ez a hét.

S milyen ironiája a sorsnak, hogy a hét minden napjára egy egy olyan magyar esett áldozatul, a kik tagjai voltak, vagy lehetek volna a legnagyobb magyar alapította nemzeti kaszinóknak, de a kik törpe epigónok, eltiporni való s el is tiprott férgek a legnagyobb magyarhoz képest, s mégis szerepet játszanak, vagy akartak játszani abban a nagy munkában, a mire Széchenyi István adta meg a jelszót a „Magyarország nem volt, hanem lesz“ nagy mondatával!

A nemzeti kaszinó Széchenyi-lakomájával kezdődött tehát ez a hét. Osszegyűltek az ország szívében lakó notabilitások, a kik különben otthon csak a löversenyeken, meg a kártya-asztal mellett vannak és lakmározást tartottak a nagy Széchenyi István emlékeztetére. A Széchenyi-billikomót Vay Béla báró, a főrendihás alelnöke vette a kezébe s magára emelve azt, bessédet mondott . . . Beszédet mondott: ennyi az egész. De

hogy mit mondott, az már más kérdés. Mondott valamit a nagy Széchenyiről és a kis utódok hivatásáról, de nem hallgatta senki örömmel. Óh nem azért, mintha nem lett volna ez a társaság eléggé lelkes, hogy megértse, a mit kezében a Széchenyi billikommal mondott, hanem, mert a jelenvolt illusztris urakat, minisztereket és államtitkárokat agályos gondok tartották lefogva. S mert az az etikett-szabály, hogy a hol a vendégek nem mulatnak, ott a házigazdának mulatnia nem illik: hát nagyon lehangolt, nagyon száraz és nagyon unalmas volt ez a Széchenyi-lakoma s ködös is egy kissé, mintha akár nálunk tartották volna s az a sűrű köd, a mely a Mecsekéről, meg a Tettyéről éjszakánként mostanában le szokott a városra szállni, beszállt volna a nemzeti kaszinó fényes termeibe és ködösbus, dániai levegővel vonta volna be az egész ünneplő társaságot.

A dániai levegő pedig rendszeren bűzhödt a rothadástól . . . De nemcsak Dániában rothad ma már valami, hanem rothad nálunk is, szép Magyarországon. Rothad a korrupciós rendszer, mely jó három évtizede uralkodott felettünk s végre valahára elveszik méltó jutalmukat az intézői.

S nem ver az isten bottal! . . . Nem, hanem ver eszégyenteljes bukással, mely vagy erkölcsi tetaszhalálba, vagy az élőhalottak házába, a Liptómezőre vezet.

Ide is, oda is jutott e héten a korrupciós rendszer nagy uraiból.

Talán a képviselőház tagjai is érezték a levegőben terjengő dániai illatot s azért ment el a kedvük a munkától annyira, hogy a hetet semmittevésével akarták megkezdeni. Maguk adják ki maguknak a munkát a nagyságos urak, s még annyian se voltak e héten először az országban, hogy határozhattak volna fölötte, hogy mit is dolgozzanak hát.

Hanem utól is érte őket a Nemesie. Adott nekik annyi munkát, hogy csupa interpellációkba is belefáradtak volna, ha e hét eseményeit interpellációkkal akarták volna sorba venni.

Jött először is a nagy-nagy szenzáció, hogy Pulszky Károly megőrült. Pulszky . . . Pulszky . . . van-e, ki e nevet nem ismeri?! Van-e, ki ne emlékeznék még rá az öreg Pulszky Ferenc ussorásokkal való esetére s fiának, Pulszky Károlynak afférjeire; no meg Pulszky Guestira, a ki ősjogban és államtitkárságban utangat s nem akar kisebb ember lenni se az apjánál, se a testvérjénél. (Segítse az Isten! . . . mondanak néhai való jó Csánydy Están bátyánk választói neki.) A két Pulszky, az apa, meg a fia, a Károly, ma már nagyon, de nagyon kis emberek pedig s csak asszal a különbséggel, hogy az apja nyugdíjban él, a fia meg az örültek házában. A hová e

a főpapság mindjárt főfájást kap, ha az 1870-ben félbemaradt elaborátumot akarják fölvenni. Így aztán nagy okosan arra spekulál a mi kormányunk, hogy ellenszolgáltatásképpen, a miért noli me tangerenek hagyja az autonómiát, hát egy kis parázs választási költségre valót ki tud szorítani a hazai főpapságtól.

Pedig hát nagyon elszámították magukat az egyszer. Ezek a források Bánffyék számára végleg bedugultak s legfeljebb csakis a korrupció folytonos dédelgetésével tudják majd megszerezni a szükséges pénzt, ha ugyan addig el nem söpri őket saját vétkük.

Hasonló légbuborékként pattan szét az az ígélet is, mely által a bevett felekezetek, különösen a protestáns papok száján is mézes madzagot igyekezett huzni a kegyelmes ur, kilátásba helyezvén a papi illetmények legkisebb mértékének fölemelését akként, hogy az abból netalán hiányzó összeget az állam fogja pótolni, de ezt nem egyszerre hajlandó tenni, hanem csak fokozatosan.

No hát ez sem egyéb, mint üres hitetetés, ennek se fog felülni egy protestáns lelkész sem. Pénzért nem adhatják el magukat a nép lelki vezérei, hanem még ha tényleg kínálják is, visszadobják a Judás-díjat és maradnak a kormány, a korrupció ellenségei.

Mert hát nem arról van szó voltaképpen, hogy ezek az égető kérdések komolyan és alaposan rendeztessenek, hanem csupán arról, hogy ezeket a lebegő kérdéseket is fölhasználják a kormány és pártja arra, hogy továbbra is kizárólagos szabadalommal birjanak Magyarország minden jogos érdekeinek elalkuvására és a haszonban való részesedésre.

H i r e k.

Pécs, 1896. február hó 8.

Az alvilági hajós Pécssett.

Ismerik önök, ugyebár, az alvilági hajós ósrégi történetét? Az öreg Cháronra

héten került be Pulszky Károly. Mert megörült abban a hazafias aggodásban, hogy mikép létesítsen a magyarnak, a kormánytól neki minden kötött marsruta nélkül rendelkezésre bocsátott százezrekkel egy országos képtárt, meg egy képzőművészeti muzeumot. Az a fukar kormány csupán százezer forintot adott át neki e nagyszerű cél elérésére ma is, holnap is; és ő e neveltséges összegekkel boldogulni nem tudván, beleörült hazafias aggodalmaiba, hogy mi lesz most már az országos képtárral és a képzőművészeti muzeummal. Kacagj világ! s még vannak alacsony gondolkozású lelkek, a kik ilyen problema elé állítják a hazafias mártírjának szomorú sorsát: azért örült-e meg, mert nem tudott a kezeire bizott neveltséges összegekkel beszámolni, vagy azért nem számolt be, mert megörült?!

Ha a lavina megindul a hegyről, nem lehet azt feltartóztatni többé; örülten rohan lefelé s elölpör mindent, a mit útjában talál. Est a sarkigasságot a geografia-professorom idézte mindig, ha az Alpesekről prelegált. S csodálatos, hogy e héten a szenzációk lavínájának volt örült sebességgel a hegyről lerohanó s mindent elölpör szerepe!

Pulszky Károly esete után jött minden napra egy-egy szenzáció. De hát est mi is

bizonyosan emlékeznek még Homéroszból, a ki Trója ostrománál elesett minden hőst nyugodt lelkiismerettel bízta Cháronra, a jó öreg Cháronra, hogy az csolnakján az alvilágra, Hádesz országába szállítsa őket. — És az öreg, a nagyszakállu Cháron mindig átvessi a Léthe vizének partján, az alvilág bejárata előtt az elhaltakat s viszi őket csolnakján befelé, be az alvilágba, hol minden fekete, akárcsak a mi lassanként régi jó hangjához egészen visszajutó tenoristánk, Nagy Imre, tegnap a „Fanchon asszony leányá”-ban s minden olyan szomorú, mint kedvelt komikusunk Desséry, ha veszít a kártyaasztal mellett.

Nos hát a jó öreg Cháron nem sokáig fogja Homerosz alvilágába csolnakáztatni a görög hőseket. Nem, mert holnap itt lesz Pécssett s a budai külvárosi új temető kapuja előtt várja csolnakjával a halottakat, meg a gyász kíséretet, hogy elvigye őket a sírhoz, hová kedves halottjukat lefektetik.

Hogy miért lesz itt? Mi szükség van a másvilági hajósra Pécssett, a budai külvárosi új temetőben: erre megfelel a következő levél, a mit tegnap kaptunk a reggeli postával. Ime:

„Tekintetes Szerkesztőség!

Önöknek bizonyosan nincsen kit meglátogatni vagy részvét tekintetéből a temetéseket kíséreni a pécsi új temetőbe, mert nem hiszem, hogy már nem jajdult volna fel a figyelő, mert ott bizony nagyon is megfigyelésre méltó állapotok vannak. Először a bejáratnál hiányoznak a csolnakok, a melyek a temető bejárókat át szállítják a csolnakolhatlan iszapos talajra és itt meg hiányoznak a falábak (stelzen), a melyekkel lehetne a temetőben járkalni.

Édes istenem oly nagy temetőjövdelem mellett, és ily kényelemmel nem ruhazza fel a temetőt a város.

Tisztelettel: Pécssett 1896 7/II.

M. L. magánzó.

E levélben foglalt szemrehányás, a mi minket illet, még nem esett volna rosszul, hiszen addig örüljön minden ember, míg a temetőbe nem kell kijárnia. A mi pedig a „Figyelő” figyelmét illeti: azt — gondoltuk —

előzte meg? . . . Mi is, mi is? Isten bizony el is felejtettem már . . . Ahá, a borsodi főispán bukása. Szegény Miklós Gyula; még a legkisebb vicinális által elgázolt bocskoros paraszt sorsánál is rosszabb sorsra jutott: azt legalább megairatja valaki, emlékezik is rá, de őt nem siratták meg még a mamelek sem, s nem is emlékezik rája ime ma már senki. De hogyan is emlékeznek? Hiszen azóta nemcsak Pulszky Károly örült meg, de agyonlőtte magát egy királyi tankerületi főigazgató Debrecenben, a ki — nagyságos és tudós ember léttére — a szolgálójától kéregetett kölcsön kisebb nagyobb pénzösszegeket. Aztán meg, hogy kisebb ember is kerüljön a bajba, a brassói szolgabíró katonaszabaditáson kapták rajta s hegedülték el rajta a huszonötöt, no de nem úgy, mint Förster szolgabíró a cigányon, mikor bemutatta magát a hajdujával a morénak. És jöttek megint nagy emberek; a zalai szomszédok főispánja, a mosonyiak alispánja, a fehérmegyeiek főispánja . . . „s utánok több is jönt talán”: szavalná a modern kor Petőfije, ha volna.

De nincs. A mai kor nem szül poétákat; kivész a poésis mindenünnen már csak még Zichy Jenő ápolja, a ki Ázsiában most másodsor keresi bájos úkanyáink még bájosabb úkunokait, de hiába. Lám,

minden pillanatban helyreépíthetjük. De már a temetőjövdelem emlegetése kötelességünké tette, hogy megóvjuk városunk szeretve tisztelt hatóságát a támadásoktól s azonnal kiküldtük a saját külföldönket a helyszínére. Ő ott meggyőződött a valóról; a való pedig az, a mit a fentebbi levél írója panaszol. S addig is, míg a hatóság intézkedik, mi — ismét csak őt védelmezendő minden kötelességmulasztás vádjától — a következő dringend sürgőnyt menesztettük a jó öreg Cháronhoz:

„Cháron, Alvilág.

Jöjjön azonnal csolnokkal együtt. Utiköltség meg. Állandó alkalmazás. Száz forint tiszteletdíj.

Pécsi Figyelő.”

Cháron, az alvilági hajós, tehát holnap már itt lesz Pécssett és csolnakjával fogja át venni az új temető kapujánál a halottakat s úgy teszi elkerülhetővé, hogy ne lubickoljon velük a gyász kíséret a vízben. A hol pedig Cháron csolnakja sem használ, ott falábakra fog az egész gyászoló publikum kapni s úgy rójja le elhunyt hozzátartozója iránti kegyeletét.

S mondja még valaki, hogy a „Figyelő” nem védelmezi a városi hatóságot!?

Napirend 1896. február 9-én és 10-én.

Naptár: vasárnap, febr. 9. — Róm. kath.: Apollonia. — Prot.: Apollonia. — Görög-kel.: (január 28.) Hush. vasárnap. — Zsidó: Schabat 25. — Nap két 7 óra 19 perckor. — Nyugszik 5 óra 13 perckor. — Hold két éjjel 6 óra 36 perckor. — Nyugszik este 7 óra 47 perckor. Hétfő, febr. 10. Róm. kath.: Skolasztika — Prot.: Skolasztika. — Görög-kel.: (jan. 29.) Ignác — Zsidó: Schabat 26. — Nap két 7 óra 18 perckor. — Nyugszik 5 óra 15 perckor. — Hold két 7 óra 52 perckor. — Nyugszik 8 óra 05 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 3 Celsius fok hideg; légnyomás 760. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint változás nem várható.

Színház: délután 3 órakor, félhelyárakkal, a „Hőfőherke”, este 7 órakor rendes helyárakkal „Déliab”, népszínmű 3 felvonásban.

Thea-estély a jótékony nőegylet Deák-utcai helyiségében délután 4 órakor, vasárnap.

Közülések: a „Pécsi polgári kaszinó” közgyűlése; vasárnap. A Pécs-baranyai központi takarékpénztár közgyűlése vasárnap délelőtt 10 órakor.

Zenekedvelők egyesületének humoros estélye a Hattyuban, hétfőn este 8 órakor.

Katonai felülvizsgálat a varmegyeházán hétfőn reggel 9 órakor.

Zichy Nándor sem ismeri a poezist, a költői lelkesedés, csak az anyagi hasznot s nem küzd az „Alkotmány”-ért déliabok hőseként, mint Apponyi, hanem meg akarja fizettetni annak szolgálatait a káptalanok által. Persze, csak akarja; de nem tudja. Az osztrák miniszterek is szép szerével akarnak kivinni, hogy a kvótát felemelhessék a mi — terhünkre. — Ezért még azt az áldozatot is meghozták, hogy lejöttek e héten Budapestre, gondolván, mint vendégeknek, szivesebben és hamarabb megteszszük a kívánságaikat. De bizony nem sikerült nekik még eddig mit sem kivinni s ott vannak, a hol — tisztelettel legyen mondva — a mádi izraelita.

A szenzációk hetében pedig itthon, nálunk, mi sem történt. Farsang van, ilyenkor nincs dolog, mulat mindenki s a farsangi zajba, ha belevegyül most egy beteg ember életét kioltó revolverlövés durranása, majd egy halálra elgázolt lányka jajgatása s a halálban egyesült két szerelmes temetési éneke, végül a rendőrség örömhanga, hogy feltalálta a valutakérdés megoldását lehetővé tevő bankóprést; felhangzik, elvész a farsang zajába s aztán elfelejtik.

S a Mecsek alján — valamint Fiume mellett a tenger — minden csendes!

Kövágó Óra.

— **(Az ügyvédi kamara közgyűlése.)** Ma tartotta meg a pécsi ügyvédi kamara saját helyiségében a tagok csekély érdeklődése mellett az évi rendes közgyűlést. Erreth János kamarai elnök üdvözlővén a megjelent tagokat, felolvastatott a kamara múlt évi működéséről szóló évi jelentés, a mely az igazságszolgáltatás terén tett tapasztalatokra is kiterjed. Örömmel üdvözi az ügyvédi kamara a bűnvádi eljárásról szóló javaslatot, de kívánatosnak tartja, hogy az esküdtzéki eljárás főleg a politikai bűnpekre terjesztessék ki. Sürgeti a polgári törvénykönyv kodifikációját s az ügyvédi rendtartás reformját. Az új sommás eljárás némely hibáját felemlítvén, a kamara szükségesnek tartja, hogy a pécsi kir. törvényszéknél még egy második párhuzamos felebbviteli tanács állítsák fel. Végül a somogy megyei ügyvédeknek a pécsi ügyvédi kamarához leendő átcsatolását a miniszteriumnál újból megüretendőnek tartja, mit a közgyűlés el is határozott. A múlt évi zárszámadásokról, a melyeket a számvizsgáló bizottság helyeseknek talált s a közgyűlés is ilyenekül elfogadott, megemlítjük, hogy a kamara múlt évi bevételei 4244 frt 71 krt, kiadásai pedig 4079 frt 16 krt tettek s így az év 165 frt 55 kr. pénztári felesleggel zárult. Az ügyvédi segélyalap tőkéje a múlt évben 7237 frt 45 kr-ra emelkedett, mely összeghez ha az Erreth-alapítvány 1244 frt 02 kr. tőkéjét hozzámitjuk, a kamara 8481 frt 47 kr. tőkének jövedelme fölött rendelkezik segélyezési célra, s a múlt évben már tényleg 279 frt 76 kr. lett segélyezésre fordítva. — Megállapította ezután a közgyűlés, a folyó évi költségelirányzatot, a mely szerint a kamara kiadásai 3912 frt 12 kr-ban, a bevételek pedig 3921 frt 55 kr-ban lettek elirányozva. A kamarai lajstromok s a vagyontalan perlekedők részére hivatalból kirendelt képviselők jegyzékeinek felolvasása következett azután s utóbbiból megemlítendőnek tartjuk, hogy a kamara a múlt évben vagyontalan perlekedők részére összesen 72 ügyvédet rendelt ki ingyenes képviselőül. A jegyzőkönyvet hitelesítő bizottság kijelölése után Erreth János elnök bezárta a közgyűlést, melynek tagjai az elnök életetésével oszlottak szét.

— **(Betörés egy óras-tulajdonosba.)** Az éjjel a rendőr őrséget Papp Antal óras és ékszerésznek a Ferenciek-utcája 17. számú házában levő üzletének egyik ablakán az ablakdeszkát felfeszítve találta. Az ablaküveg ki volt vágva rájárából és nyitva volt, kétségtelen jelül annak, hogy betörést követett el valami jómadár, a ki az ablakon keresztül behatolt a boltba. A tulajdonost a rendőrség nyomban értesítvén az esetről, az a boltajtót felnyitotta s a rendőrök a boltba bemenvén, ott mindent érintetlen állapotban találtak, csak az órajavitó asztalon maradt két, javítás alatt levő ezüst órát nem találta a tulajdonos sehol. A betörő tehát csak ezt a két órát vitte csak el, a mi igen szép volt tőle, tekintetbe véve, hogy egy szekrényben egész csomó aranylánc és ékszerek voltak s akár azokból is teletölthette volna a ssebeit. De úgy látszik, vagy a fáradságot sajnálta, hogy feltörje a szekrényt, vagy — s ez a valószínűbb — félt, hogy rajtacsipik s magához vevén a két órát, kimászott az ablakon, a hol bement s elinalt. A betörést valami su-

hanc gyerek követhette el, mert az ablakon meglelt ember alig fért volna be. A rendőrség még nincs a betörő nyomában.

— **(A „Mecsek Egyesület“) turista térképét,** melyet Pécs vidékéről a bécsi katonai földrajzi intézet készített el rendkívül díszes kivitelben, a napokban vette át a M. E. s a vászonra huzott példányokat 1 frt 20 kr. előfizetési áráért adja a tagtársaknak, kik is térképeket a titkárnál (Kiss József, Király-utca 37.) vehetik át. Könyvárusi uton többbe kerülnek.

— **(A holnapi thea-estély.)** A jótékony nőegylet holnap (vasárnap) délután 4 órakor tartja Deák-utcai helyiségében negyedik thea-estélyét. Az estély igen érdekesnek ígérkezik, a mennyiben Kosári Gyula, belvárosi segédlelkész fog felolvasást tartani; Schönher Erzsike k. a. pedig zongoradarabokat ad elő.

— **(A pécsi tejcsarnok panasszkönyvei.)** Mivel nem egy ízben előfordult, hogy úgy a tej s egyéb tejtermékek szállítására, azok minőségére, valamint a tejkihordó kocsisok viselkedésére vonatkozó panaszok merültek föl, a nélkül, hogy ez a tejcsarnok vezetőségének kellő időben, vagy egyáltalában tudomására jutott volna: a tejcsarnok igazgatósága panasszkönyveket szerzett be, melyek a mai naptól fogva úgy a tejcsarnok rendes irodai helyiségében, valamint az összes fióküzletekben s a tejkihordó kocsisoknál is a nagy közönség rendelkezésére állanak. A vevőközönség igen jól fog cselekedni, ha a panasszkönyvet előforduló esetekben, minden kimélet nélkül igénybe veszi, mert csak így van kilátás arra, hogy a bajok elhárítva s a néha lelketlen visszaélések megszüntetve legyenek.

— **(Eljegyzés.)** Fuchs József kecskényi m. kir. selyemtenyésztési felügyelő eljegyezte özv. Hajnal Antalné unokáját Benkó Mariska kisasszonyt, Pécsről.

— **(Pénzüntézet kimutatás)** A tolnamegyei takarékos és hitelbank részvénytársaság Szegzárdon kibocsátotta múlt évi üzleti kimutatását, melyből adjuk a következőket: a múlt évben volt részvényes 200,000 frt, tartalék 25.357.85 frt, betétek 908,333.36 frt, váltók 466.360.31 frt, jelzálog kölcsönök 365,314.84 frt, összes vagyon 1.252,831.85 frt, nyereség 23,702.53 frt.

— **(Bolond estély Baranya-Monostoron.)** A baranyamonostori ifjuság február 12-én a vasuti állomáson levő Kovácsovics féle „Uj világ“ hoz címzett vendéglőben zártkörű bolondestélyt rendez, mely már előre sikerültnek ígérkezik. Így írja onnét levelezőnk.

— **(Bankóhamisító szövetkezet.)** Tegnap lapunkban megírtuk, hogy mikép akarta pénzétől megfosztani Fábrián Lajos szlavonai parasztembert Páprádi Sándor nagytótfalusi lakos, kétszáz forintjért hatszáz forintot ígérve neki cserébe adni, — persze hamisra. Ma már azt is megírhatjuk, hogy egész bankóhamisító szövetkezetet fedezett fel rendőrségünk, mely szövetkezet tagjai rendszeresen üsték a hamispénz gyártását s pár darab jó tizesért két-három hamis százast bankót adtak, így értékesítvén a hamis pénzt, amit aztán hogy mennyire lehetett nekik forgalomba hozni, az még majd esután fog kiderülni. Az egész szövetkezet nyomára pedig úgy jutott a rendőrségünk, hogy csütörtökön este Nagy Etelnek az indóház-utcai kocsmájából jelentették, hogy ott va-

lami Haupt Ferenc nevű ember mulat, de az elfogyasztott italokért nem akar fizetni. Adott ugyan nekik egy százast felváltás végett, de ők visszasdobták neki, hogy az hamis pénz, tegye vele bolondá a öreg apját, ne őket. A rendőrség a jelentésre nyomban elment a kocsmába. Csakugyan ott találta Hauptot, a kit aztán bevitt a kapitányságra s ott kihallgatták. Haupt előadta, hogy idevaló pécsi lakos, rendszeren uradalmi gasda szokott lenni, így szerzett jövedelméből él s most is épen egyik közeli pusztára szándékozott kimenni gazdának. A fizetést illetőleg asszal védte magát, hogy boros volt és a kocsmáros ingerelte, azért tagadta meg a fizetést. A hamis százastól azonban semmit sem akart tudni. Meg is motosták, de nem találtak nála semmit. Ekkor Selényi Antal rendőrbiztos kiment két rendőrrel Haupt lakására, hogy ott házkutatást tartson; de a házkutatásnak sem lett semmi eredménye. A házbeliék csak annyit tudtak mondani, hogy Hauptnál délelőtt egy vidéki ember járt és pénsről beszélgettek. Selényi rendőrbiztosnak ez elég volt arra, hogy az irányban is megindítsa a vizsgálatot. Szóval a vizsgálat valóban eredményre is vezetett, mert ennek folytán jutottak Páprádi Sándor nyomába s így a hamis bankók kérésritése is így történt meg.

Az elfogott Páprádi Sándor és a megkérésítésnek kitett Fábrián László is bekerültek még csütörtökön este a rendőrséghez s a hamis bankó-ügynök lassankint bevallotta, hogy hamispénz-gyártó szövetkezet ügynöke, a ki a hamis pénzek értékesítésével volt megbízva. A vizsgálat egész éjjel folyt s a vége az lett, hogy Páprádi Sándor bevallott mindent. Ezenkívül egy igen sikerültnek bizonyult fogást alkalmazott a rendőrség Haupt Ferenc ellen. Szépen hasabocsátották, mint a kinek semmi baja sincs s aztán reggel megiepték otthon, épen akkor, mikor öltözött és ott találtak az asztalán az asztalterítő alatt három darab százast; persze mind a három hamis volt. Most már aztán megvasalva vitték vissza a rendőrségre s ott bevallott mindent; hogy a hamis bankókat ő gyártotta, meg is nevezvén szobájában a rejtkehelyet, hol a gyártáshoz szükséges festéket és eszközöket, meg egy egész csomó hamis bankjegyet talált a rendőrség.

Haupt eztán megnevezte mindazokat, kiknek a hamis pénzből juttatott; így a többek közt Semányi József, szigetvári óras is adott át neki 50 frtot, hogy adjon érte neki 3 drb. hamis százast. Erre Semányi Józsefet is elfogatta távirati megkeresés által a rendőrség, a kit tegnap este hostak meg láncra verve a csendőrök Szigetvárról. Semányi ártatlannak vallja magát a dologban; azt beismeri, hogy 50 frtot adott Hauptnak, hogy azért hamis százast kapjon, de bizony nem kapott, se az 50 frtját nem kapta vissza. A bankóhamisítók fejei így együtt lévén, a rendőrség értesítette a pestvidéki törvényszéket, hol Haupt ellen most is folytatják a vizsgá-

latot egy régebbi ilyen hamispénz históriából kifolyólag, hogy a bankógyártók kérekerültek a az egész szövetkezet fogva levő tagjait felállítják a pestvidéki törvényszékhez. A mi a hamis bankókat illeti, azok a legprimitívabb hamisítványok, úgy, hogy csodálkozni lehet, miként remélhették, hogy forgalomba hozhatják őket. Ugy látszik, azt tartották: a ki mer, az nyer; most aztán keservesen tapasztalhatják, hogy a ki mer, az néha — veszt is.

— **(A „Pécsi Polgári Daloskör“)** f. évi február hó 18-án a „Vigadó“ összes helyiségeiben (Schwarz-palota) énekek, tréfás ködfátyolkép-mutatványokkal és táncokkal egybekötött nagy tréfás farsangi bolond estélyt rendez, melynek műsora a következő: 1. „Népdalok“ férfiak, Huber K. től. 2. „Szórakozott“, tréfás magánjelenet, (uj!) * * * melyben egy megbomlott, nagylábon élő pécsi iparosból lett hivatalnok baklővéseit és furcsa szokásait produkálja. 3. „A millenniumi pincérek“, nagyon tréfás jelenet Taich Ö. től közkívánatra még jobban előadatik, mivel időközben alaposan ki lettek idomítva és preparálva, a néger újra lesz befestve. 4. „Farsangi étlap“, tréfás férfiak (itt először) Böhme M. től, vagy milyennek kell lenni egy dalosegyleti menünek hushagyókedden. 5. „Gelbgieser Ármán“, vagy az 1896. számú kiállítás borbár Konti J. től a „Holtomiglan“ új színmű legkedveltebb kupléja. 6. „Bosnyák negyedben“, szerenád, nagyszabású tréfás jelenet Eyle től, ismétlés a „Parasztbecsület“-kivonatból, közkívánatra ismételtetik a legcivilizáltabb pécsi kómsia szerelmi versenyzése. Éjjeli zene, rendőrség, bakter vegyülék. 7. „Muzsikussztrájk“, hatásos és modern újtréfás jelenet Teich Ö. től, a pécsvárosi volt zenekarnak még élő roujaiból szervezett trombitás banda megcsökönyösödése; ezekre ráragad az általános sztrájk mostoha viszontagsága. Csak nagy nehezen fékezhető zölduborkafizetés javítás reményében. 8. „Spiritisták“, leghatásosabb tréfás jelenet Böhme M. től, élő és holt szellemek idézése; nagyon furcsa esetek fordulnak elő, mivel az igen tisztelt közönség elragadtatik az egyes tagok művészeti képessége által, ez alkalommal először az egylet által beszerzett új szellemidéző gép mutatványaival. Végül itt még nem látott mutatványok: Szellemidézés, tájképek, színjátékok, változatos képletek, mozgó alakok és élces megjelenések, Kossuth Lajos, Rudolf trónörökös és több nevezetes nagy férfi szellemeinek idézése. Műsor után tánc. Belépti jegyek ára: előreváltva 80 kr, este a pénztárnál 1 frt; pártoló tagok részére előreváltva 50 kr, a pénztárnál 60 kr. Jegyek előre válthatók: Póth Gábor, Köszl János, ifj. Rézbányai János urak kereskedésében, Dollinger András urnál; az egylet pártoló tagjai részére a jegyek csakis egyedül Schwarz Károly ruhafejtő tag urnál válthatók. A zenét Kórodi Károly népzenekeara szolgáltatja. Kezdeté pont 8 órákor. Bejárat a Percel-utca felől.

— **(Halálozás.)** A pécs egyházmegyei tanítói karnak egy buzgó tagja fejezte be áldásos életét. Tömöry József, a görceönyi plebániához tartozó Ócsárd község érdemekben gazdag tanítója hunyt el váratlanul f. hó 7-én, életének 63-ik évében. A boldogult szerény hivatását mélyen átértett ügyessérettel töltötte be 25 éven át a községben, mely község úgy vagyoni, valamint értelmi fejlettsége tekintetében igen sokat köszönhet a megboldogultnak. Felettes hatósága tevékenységeért több alkalommal kitüntetett elismerésben részesítette, míg a lakosság ósszinté, hálás ragaszkodással viseltetett iránta, mely részére a könnyebb megélhetést e szerény javadalmazásu községben igen megkönnyítette. — Temetése vasárnap, f. hó

9 én d. u. 3 órákor fog megtörténni. Halálát özvegye, több gyermeke s unokái siratják. Nyugodjék békével! — Grétz János, áttai néptanító fiatal neje, szül. Kirchknopf Anna tegnap halt el 29 éves korában, kinek halálát szerető férje és három apró gyermeke siratja. A múlt héten orvosi segélylyel lehetett tőle méhmagzatát elvenni és ez okozta halálát.

— **(A dühös Kaffer.)** Csak a neve hasonlít bár egy kissé e hírünk hőséne a zulukafferekhez, a mennyiben őt meg Kaffer Ignácnak hívják, de azért ő maga is — úgy látszik — igen dühös természetű s nagyban rokonszenvezik a legenyhébb érzelmeiket is zajos csatakiáltással tolmácsoló zulukafferekkel. Erre mutat legalább az a körülmény, hogy egyik szép éjszaka hangos dalolás közben vonult végig a fő-utcán s mikor a rend őrei csendre intették, övé volt a hatalom és dicsőség. Persze a csendháborításért a nyakába sóztak aztán egy kis pénzbüntetést a kapitányságnál s most ezt is kellene fizetnie, vagy pedig leülnie. De egyiket sem hajlandó — legalább egy időre — teljesíteni, mert — megszökött. A rendőrség keresi a dühös Kaffert, a ki baranyamágocsi illetőségű s most valahol a széles világban bujdosik.

— **(Körözött orgazda.)** Sárközi András, tolnamegyei, báttaszéki illetőségű, huszonkét éves vándor-cigány kovács, vándorlásai közben elvetődött lassankint Tolnából Szatmármegyébe s ott egy kedvező alkalommal, úgy kéz alatt, megvett egy pár lopott lovat, bár tudta, hogy bizony azok nem igaz tulajdonai az eladónak. De hát mért bánta volna ezt Sárközi András? Dehogyan bánta, gondolván: olcsó pénzért vette, drágán meg eladja a lopott lovakat. Csak akkor bánta már, mikor a csendőrség megtalálta nála a lopott lovakat s ő maga orgazdaság miatt jutott bajba. S félvén az igazság kezétől, megszökött Szatmárból. Most körözik az orgazda cigányt, a ki nem lehetetlen, hogy errefelé vette az utját.

— **(A hegyháti járás ismeretlen hadkötelesei.)** A hegyháti járás főszolgabírója, Kiss Aladár, rendőrilegkörözeti a hegyháti járásban illetékes, de ismeretlen tartozkodásu az 1875., 1874. és 1873. években született hadköteleseket. Az ismeretlen tartozkodásu hadkötelesek száma 74; annyian vannak ők, a vitézek, kiket sorsuk messze elvihetett valamerre szülőfalujuktól s most kisebb gondjuk is nagyobb annál, hogy hadkötelezettségük kiállása végett otthon jelentkezzenek.

— **(Bérekocsis bál.)** Kulin Henrik, a „Nemzeti sörcearnok“ vendéglőse f. hó 15-én (szombaton) fiakkerbált rendez. Belépti-díj személyenkint 40 kr., családjegy 80 kr. Kezdeté fél 8 órákor.

— **(Táncestély Herceg-Szőllőszőn.)** Folyó hó 12-én a hercegszőllősi kaszinó a saját helyiségében zártkörű táncestélyt rendez. Belépti-díj személyenkint 1 frt., családonkint 2 frt. Kezdeté este 8 órákor.

— **(Rekvium.)** Folyó hó 7-én Baranya-Monostoron — mint levelezőnk írja — az elhunyt Dulánszky Nándor dr. megyés püspök lelkiudveért Válfater József ottani plébános ünnepélyes gyászmisét mondott. A gyászmisén jelen voltak az ottani iskolás gyermekek Müller Antal és Kész József

tanítók vezetése mellett, ugyszintén nagy-zámu hívő közönség.

— **(Gyászmisék.)** Dombóvárrott az elhunyt pécsi püspök lelkiudveért a három gyászistentisztelet — melyek tudvalevőleg az egész egyházmegyében el lettek rendezve — folyó hó 6-án, 7-én és 8-án tartatott meg. A templomban ravatal volt felállítva, melyen a papi jelvények diszelegtek. Az első gyászmisén ott volt Dombóvár hatósága és összes hivatalnoki kara; valamint az iskolák növendékei is, tanítóik vezetése alatt. Ott voltak — levelezőnk értesítése szerint — felsőöri Paál József, a herceg Esterházy hitbizományi javak kerületi felügyelője, Sréter Károly, Pigmont Gyula, uradalmi tisztviselő, Bajó Sándor szolgabíró és a községi előjáróság.

— **(A bor hatása.)** Tegnap este kilenc óra tájban nagy ribillió volt a központi postahivatalban. Az emeleti helyiségben dolgozó hivatalnokok nagy dörömbölést hallottak az épület földszintjén s lesietvén oda, ott találták a pénztári-osztály bezárt ajtaját előtt Lestár István postaszolgát, a ki az ajtó lakatait feszítgette le. A mint észrevette, hogy körül akarják fogni, hatalmas csatakiáltás közt rohant az emberekre s utat törvén magának közöttük, a Kovacsics-féle ház udvarára menekült. Persze nyomában voltak és maga Schults postafőnök követte fel a padlásra, hová a szökevény menekült s onnan két szolga segítségével szépen lehozta s átadta az épen megérkezett rendőröknek. Ekkor tűnt ki, hogy az ember tökrészeg, s a bor tüzelte fel annyira, hogy óriási zaj között akarta betörni a pénztárt. Bevitték a rendőrségre s egyelőre lezárták, hogy hadd aludja ki a részegséget. Ma aztán kihallgatták s józan állapotban semmit sem tudott a történetéről, csak arra emlékezett, hogy egy korcsmából, hol jól beivott, haza ment, de a kaput bezárva találta s addig zörgetett ott, míg el nem esett, s elaludt. Mikor felébredt s a kóterban találta magát, nagyon csodálkozott s nem értett az egész dologból semmit. Ilyenképen felmentik öklémét a betörés kísérlete alól, de azért alighanem kenyerébe kerül, hogy annyira átengedte magát a bornak.

Vidéki hát rakkosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralekaikat mielőbb beküldeni.

Művészet, irodalom.

○ Fanchon asszony leánya. Botrányos kevesen néztük végig tegnap ezt az operettet, s talán a tátongó ürességben érzett hideg okozta, hogy maga a darab teljesen hidegen hagyott bennünket. Zenéje csinos ugyan itt-ott, de általában igen sok a közhely benne, s ez áll a meséjére nézve is. S a hogy tegnap előadták, inkább zenei mókázásnak, mint operettnek tetszett. Ebben érdeme van még Nagy Imrének és Kaposi Józsefnek is, nem is számítva az igen jókedvű karokat és egyik-másik főbb szereplő tulzásait. Pedig most még csak a karzatnak sem játszhattak, mivel bizony ott is kevesen voltak a nézők. Ezt a körülményt

lesszámítva, az előadás igen jól ment. Kaposi Józsa a címszerepet ének dolgában bravurral énekelte, pedig a pénztár mellett előadás kezdetén ki volt függesztve a fekete tábla, hogy:

KAPOSI JÓZSA

hirtelen rekedtsége miatt a közönség szives elnézését kéri.

Bizonyára azért volt ez, hogy bebizonyosodjék, hogy az énekesnek a mily hirtelen berekednek igen gyakran, néha ép oly hirtelen ismét hangjukhoz jutnak. Nagy Imre is egészen hangjához jutott már; szép csengésén ma nem éreztük a kiállott nagy betegség nyomait. Polgár hogy jó énekes, azt ma is bebizonyította; Fellinus azonban csak azt, hogy kitűnő komikus. Hevessi Janka sikkes és kedves Delavoine közjegyzőné volt s mellette még Dezséri és Bogár álltak meg jól a helyüket. A távollevők miatt a csekély számú publikum különben még érzékeny büntetést is állott ki. Fanchon asszony lánya ugyanis a II. felvonás végén nem csinált esti toillet s csak úgy ruhástól dőlt ágyába jó éjszakát kívánva mind közönségesen. Persze, érdemes is üres széksorok előtt levetkezni! (→)

Országgyűlés.

A képviselőház ülése febr. hó 8-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A mai nap első szónoka Okolicsányi volt, a ki a magyar közoktatásügyet az alkotmányos aera legmostohább gyermekének mondja. Érdekes beszédben vázolja a szomorú állapotokat.

Wlassich kultuszminiszter másfél óra beszédben polemizált a szónokokkal.

Thaly Kálmán személyes kérdésben szólalt föl.

Szünet után a kérvények tárgyalása következett, melyek során Tóth János a főrendiház reformjára vonatkozólag határozati javaslatot nyújtott be.

Bánffy b. miniszterelnök ellenezte a javaslatot.

Eötvös Károly a főrendiházat holttestnek nevezte, melyet teljesen reformálni kell.

A többség úgy a kérvényeket, mint a határozati javaslatot elvetette.

II. Rákóci Ferenc és Zrinyi Ilona, hamvainak hazaszállítása iránt Kassa város által beadott kérvénynél

Thaly Kálmán szólalt föl és kérte, hogy a kérvényt olvassák föl teljes szövegében; a mi megtörténvén, felhívta a Ház figyelmét arra, hogy már a Wekerle-kormány elhatározta a hamvak hazaszállítását.

Ugyanezt kéri most a Bánffy-kormánytól.

Beöthy Ákos után Ugron Gábor kérdezi a miniszterelnököt, hogy mikor száradékozik Rákócy felséges hamvait hazahozatni, mert Rákócyt ő, mint erdélyi, tiszteli Erdély fejedelmei sorában.

Bánffy b. miniszterelnök viharos derűtségben így kezdi: „Nagyságos Rákócy Ferenc hamvainak hazaszállítását helyeslem, de időpontot nem mondhatok.“

Két óra volt, mikor Eötvös Károly beszélni kezdett, ő is mielőbbi hazaszállítását követelte a drága hamvaknak.

Ülés végén

Pázmándy Dénes interpellált a kolozsvári nemzeti színháznak eltűnt 80 000 frtot tevő alapja ügyében.

A miniszter nem felelt.

TÁVIRATOK.

— **Képkereskedők a t. Házban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház folyosóján szenzációt keltett egy öreg milánói képkereskedő, a kinek Pulszky Károly 18,000 frttal adása maradt. Ez elbeszélte, hogy Sevigny grófné tényleg megvette a Scarpa-féle képet, az egész Milanó a fölött csudálkozott, hogy Pulszky oly horribilis összegért átvette. A képkereskedő Wlassichhoz jött, a ki Szmrécsányihoz utasította. Egy másik csoportban Eötvös hevesen követelte Wlassichtól, hogy a képtárban folyó vizsgálatról tiltsa el Peregrinyit, mert az épp oly felelős, mint Pulszky. Wlassich azt felelte, hogy nem teheti, mert csakis Peregrinyi adhat felvilágosítást. Eötvös kijelentette, hogy hétfőn az ügyet szóba hozza a Ház nyílt ülésében.

Két óra felé újra egy másik képkereskedő jött a Házba, de ez, valamint a később jövők nem beszélhettek a miniszterrel.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1896 évi február 8. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsánként számítatnak.

Buza 6.30—6.40; kétszeres 5.80—5.90; rozs 5.70—5.80; árpa 4.80—4.40; zab 5.60—5.70; búkköny —; —; kukorica 4.10—4.30; széna 1.50—1.70; szalma 0.80.

Árnyalat: közép, mintegy 250 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felölős szerkesztő
PLEININGER FERENC.

XIII.

Sirac bárónét kivéve, talán senki sem örvendezett ennek a látogatásnak.

Ancelin, a szolgál, észre látszott venni a habozást s aztán hozzátette:

— Savaréze urnak bokréta van a kezében. Aztán várakozó állásban a grófra tekintett.

Emez rögtön így szólt:

— Hadd jöjjön.

Ez a látogatás egyébiránt nagyon természetes volt. Savaréze-t nem lehetett tolakodással, vádolni, mert ő már régen nem jelentkezett Chanterive-ben. Cecilián azonban, a ki egy asztalkánál a báróné mellett dolgozott, észre lehetett venni, hogy kissé szenved.

— Gyula, — szólt, — ön, a ki ugyezólván barátja Savaréze urnak, legyen szives előtte kimenteni...

— Majd elfogadom én, — vágott közbe a gróf, pár lépést téve az ajtó felé; — ez sokkal illőbb.

A grófné minden izében remegett.

— Károly! — szólt, — Károly!...

Ugy vélte Cecilia, hogy Savaréze-t több személynek a társaságában fogadni kevésbé veszélyes, mint őt egyedül hagyni férjével.

Igaz, hogy kissé bágyadtnak érzem magamat, — folytató. — De a vidéken nem zárhatjuk el ajtónkat. Bocssássa be őt, Ancelin.

— Ó, önnek igaza van, édesem, — jegyzé meg Sirac báróné. — Ez a látogatás szórakoztatására fog szolgálni. Részemről fogadja köszönetemet. Nem szeretném Savaréze-t ellenségemmé tenni, a ki, végre is,

Először történt, hogy némi nyugalom és remény szállta meg a lelkét, mióta oly szörnyű harcot vívott s éjjel után egy óraker elszenderedett. Károlyt ellenben, mióta arról volt szó, hogy e szép vidéket, a hol ő oly huzamos ideig boldognak érezte magát, elhagyják, oly nyomott kedélyhangulat szállta meg, melyről ő maga sem tudott számot adni magának. Neje sokkal őszintébb volt, semhogy tökéletesen elpalástolhatta volna előtte nyugtalanságát. A gróf látta ezt, de nem tudhatta az okát. Cecilia iránt való bizodalma oly nagy volt, hogy nem is akarta azt egyének tulajdonítani, mint lakásváltoztatási szeszélynek. De, ha szive ekképp megnyugodott, lelke mégis háborgott s Károly önkénytelenül is észrevette, hogy neje néhány nap óta sokkal szomorubbnak látszott. Sokkal inkább szerette őt, semhogy együtt ne érzett volna vele, habár komorságának oka ismeretlen volt is előtte. Azonkívül a multnak emléke is, a melyet Gyula és Helén oly ügyetlenül idézett föl, nagyon bántotta őt. Alvása nyugtalan, gyötrelmes, kínzó volt. Majd szörnyű álm nehezedett rá.

A grófné koronkint hallotta őt irtózatossá hangon kiáltani:

— Cecilia! ... Cecilia! ...

Cecilia hirtelen fölébredt.

Az éjjeli lámpa fényénél látta férjének hideg veriték borította dult arcát, a mint karjaival hadonászott, mintha láthatatlan ellenséggel harcolt volna.

Fölkeltette és csendesen odahajolt hozzá:

— Én vagyok, — mondá. — Ébredj, édes Károlyom.

A férj meredt szemekkel bámult rá és félálmban dadogta:

!Olesó csehországi tollu!

5 kiló uj, jóminőségű, fosztott, portól mentes tollu 4 frt 80 kr., 5 kiló finomabb 6 frt., 5 kiló hófehér, pehelylágyságu 9, 12, 15 frt; 5 kiló félpehely 6, 7 frt 20 kr., 9 frt; 5 kiló hófehér, pehelylágú, fosztatlan tollu 12, 15 frt. Pehely egy félkiló 1 frt 80 kr., 2 frt 40 kr., 3, 3 frt 30 krig.

Tüzött paplanok

igen jó minőségűek, darabja 2 frt 30 krtól fölfelé.

Megrendelések franco utánvétellel eszközöltetnek.

Nem tetsző árak becseréltetnek vagy visszavétnetnek.

A megrendelésnél kérjük a pontos címet.

Benedickt Sachsel,

Klattau 475, Böhmen.

Feltűnő!!!

➡ Párisi petroleum-izzófény-hüvelyek. ➡

Háziasszonyok! Takarítsatok petroleumot a párisi petroleum-izzófény-hüvelyek által.

Minden hüvely 15 kr.

Szabadalmazva minden iparállamban.

Nincs korom! Nincs szag!

A legrosszabb petróleum is meglepő világossággal ég.

Ezen hüvelyek légmentesen vannak elzárva és tartalmuk igen érdekes módon jut a petróleumba.

Ezen hüvelyek használata által legalább is olyan tény éretik el, mintha császárolajat használnak, csak hogy míg a császárolaj használata átlag literenként 6 krral drágább, addig ezen hüvelyek használata által a petroleum literje csak 1 és fél krral kerül többre.

Használat előtt a lámpa gondosan megtisztítandó, mert ez a jó világosság főfeltétele. Ezután a hüvelyt, úgy amint van, beledobjuk a petroleum tartóba. Sohasem szabad a lámpát egészen megtölteni, mert a bél égéséhez levegőre is van szüksége. A hüvely hatása 10 óra múltán észlelhető és több utántöltést is kibír. Ha ügyelünk arra, hogy a petroleum sohasse égjen teljesen ki, úgy darabonként 2-3 hétig használhatjuk e hüvelyeket.

Magyarországon egyedüli elárúsítója

Brand A. Budapest, Károly-körút 15. sz.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

— Mégis könyörültek rajtam; megengedték, hogy viszontlássalak. Ez az utolsó éj, a melyet együtt töltünk, Cecilia. Ejj, légy elkészülve rá: én öltem és engem is meg fognak ölni . . . Ez a büntetés . . . a megtorlás.

— Károly, édes Károlyom, ébredj . . . Te csak álmodol . . . Hallod-e, te álmodol! . . . Ó, az a Gyula, meg az a Helén! . . . Ők voltak, a kik ma emlékezettek . . .

— Ők csak tréfáltak! — viszonzá a gróf gyönge mosolylyal. — Olyan furcsa is az, mikor azt mondják: nők veszedelme . . .

Fölemelkedett ágyában, végigvonta tenyerét a szemén, merőn nézett a grófnéra s látszólag magához térve, folytatá:

— Cecilia, bocsáss meg nekem, hogy téged sorsom osztályosává tettelek. A nők veszedelmének nem lehet többé joga boldogságra. Előbb-utóbb eljön az a nap, melyen az áldozatok vére bosszuért kiált! . . . Te özvegy vagy, Cecilia . . . Érzem, hogy özvegy vagy . . . Bocsáss meg nekem . . . Feledj el engem . . . Én holnap meghalok.

Aztán kiugrott ágyából a szoba közepére, majd föltárta az ablakot. A nap éppen kelőben volt. A dalos madarak már szökdécseltek a fákon s vidáman röpdészttek a kert pázsitja fölött, mintegy étvágyat gerjesztve maguknak ez által néhány apró mag élvezésében.

Kint minden csupa öröm, csupa ígézet volt. A virágok kéjes örömmel emelték föl éji harmatástatta fejecskéiket. Az ég egy részen, sötét domb fölött, rózsaszín felhő lebegett, mint piros zászló, jelentve a hajnal megérkezését.

Fény, illat és madárdal hatolt be egyszerre a szobába.

A gyötrő lidérc tova repült a sötétséggel. Egy óra múlva Cecilia, nem aggódva többé, hogy férjének lámámora visszatér, imígy szólt hozzá:

— Mily borzalmas álmód volt ma, édes Károlyom! . . . De hát az egész csupán álmód volt és mi sem fenyegeti a mi boldogságunkat.

A fiatal nő így hitegette magát, csalódásba és illuzióba akarta lelkét elringatni.

Még aznap, midőn Fontenèves gróf, Gyula és a báróné a szalonban összegyűltek, az inas jelenté:

— Savaréze Tanneguy ur!

Kukoricza-morzsolók

kész- és erőhajtásra, egyszerű és kettős szerkezettel, szelelővel és szelelő nélkül.

**Gabona-rosták,
Konkolyozók**

(trienrök);
kézi kezelésre való
**Széna- és szalma-
masajtók**

fekvően vagy kocsihoz szerelve.

**Takarmány-füllesztők,
Szállítható takarékkészítők-
üstök**
takarmány stb. részére,
**Szecekkavágók,
Répa- és burgonyavágók,
Darálók**

elismert legjobb minőségben és szerkezettel készülnek

Mayfarth Ph. és társa

cs. és kir. kiz. szab.

gazdasági gépgyárában
BÉCS, II/I, Taborstrasse 76.
Árjegyzékek ingyen. — Képviselők felvételnek.

Amerikai szőlővesszők eladása!

20000 drb.	Riparia Portalis gyökeres vessző	} Rihtertől behozott fajok	30	frt.
20000	" Riparia Portalis sima vessző 50 cm.		10	"
1500	" Colmár Rupestris sima vessző "		40	"
4000	" Aramon Gausin Rupestris No. 1.		40	"
2000	" Aramon Gauzin No. 2.		40	"
2000	" Rupestris Monticolo a		40	"
2000	" sima nemesített olasz risling a			
	zöld olvány portalis alanyra a			100

Kapható:

Seligmann Benő

bortermelőnél Arányoson u. p. Pellérd.

A „**TRANSYLVANIA-SZAPPAN**“ a legtisztább természeti termék, minden állati zsíradék és más ilyen anyag nélkül.

Egyetlen természeti szappan a világon

a mi „**Transylvania**“ hidegvíz-mosószappanunk!

Az arcz, fehérnemű, selyem, gyapju, gyapot és lenszövet, valamint bőrneműek számára!

E szappan használata a legkíméletesebb fehérneműk mosásánál, amelyek egyszeri beszappanosításra hideg vagy langyos vízben és kiöltözésre minden zsíros piszoktól a legtaposabban megtisztulnak.

Szappanunk **semmi lugot** vagy más maró anyagot nem tartalmaz, azért használata a **mosoruha nagy kímélésével jár.**

Továbbá a **Transylvania-szappan** kiválóan alkalmas mint **pipere-szappan** és mint **gyógy-szappan**, a bőr különféle kiütéseinél, mint dobróc, pörsezés, a bőr felcserepedése, szeplő stb.

A mi szappanunk ugyasólván **nélkülözhetetlen a postógyáraknál**, mert a legpiszkosabb, összetapadt gyapjufajokat is, egyszerű hidegvízben **meglepő gyorsan tisztára mossa**, puhává és selyemszerűvé teszi, anélkül, hogy színváltozást okozna.

Az osztr. csász. és magy. kir. kiz. szabadalmazott

„**Transylvania**“ **hidegvíz-mosószappan-gyár**
központi megrendelő intézete és főraktára

RÁKÓCZY M. tanár, Budapest,
VI., Csengery-utca 39.

A hova az összes megrendelések intézendők.

Kapható minden fűszerkereskedésben, illat és gyógyszertárban.

Litke-féle pezsgők főraktára.

**Magyar és francia pezsgők
raktára.**

Magyar és francia cognac,

valódi Jamaika és angol rum, tea és teasütemény.

Legfinomabb szalon-cukorkák és mindennemű konzerv halak és sajtok kaphatók.

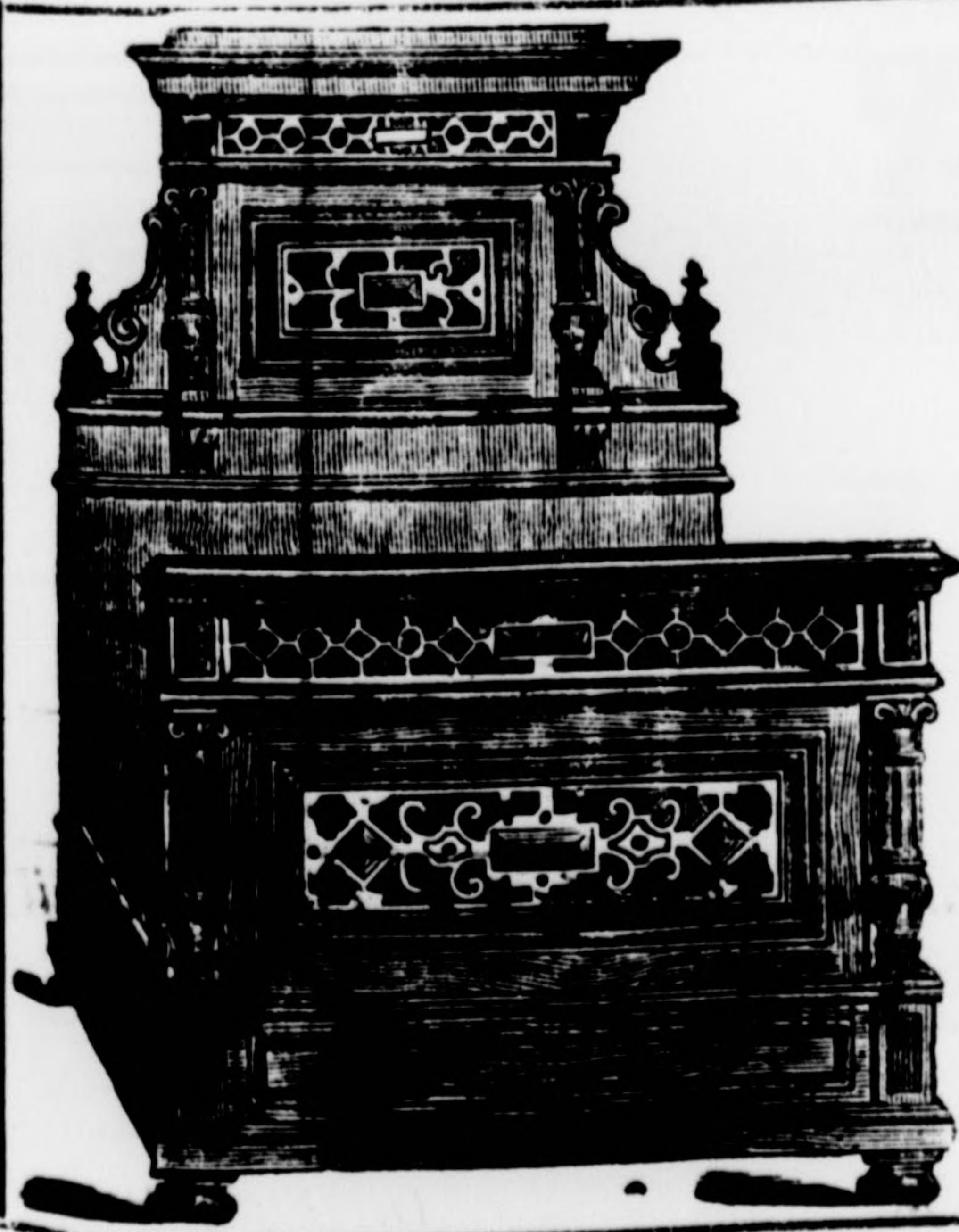
Eizer János

fűszer- és bornagykereskedésében

PÉCSETT,

kir. táblai palota, Széchenyi-tér.

Spanyol cognac főraktára.

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

Pécsett, Ferenciek-utca 11. sz.

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett **alvó-, dísz- és ebédlő szobák** mindennemű fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek szabott gyári árak mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **butorvásárlások** nálam is oly **jutányosan** eszközölhetők, mint Budapesten, vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)

A „Pécsi Takarékpénztár“ részvénytársaság

1896. évi februárius hó 23-án délelőtt 10 órakor az intézet helyiségében

ötvenegyedik évi rondes közgyűlését tartja,
melyre a t. részvényesek tisztelettel meghívattak.

Mérleg-számla

1895. évi december 31 én.

TEHER.

VAGYON.

Fő-könyvi lapsz.	Osztások	Osztások érték		Fő-könyvi lapsz.	Osztások	Osztások érték	
		forint	kr.			forint	kr.
198.	Pénzkészlet, 1895. december 31-én	127,298	07	1.	Részvény-alaptőke	60,000	
207.	Jelzálog kölcsönök, 8762 kötlevel	4.138,271	58	128.	Tartaléktőke	244,300	
215.	Előlegezések kézi zálogokra, 194 tétel	41,379	—	141.	Különleges tartalék-alap, értékpapírok ár-különbözetére	162,356	84
218.	Váltók, 3316 drb	1.755,520	29	177.	Nyugdíjalap	145,227	55
213.	Értékpapírok, 1895. decz. 31. árf. szerint	2.687,189	—	147.	Jeszenszky-alap, egyleti tisztviselők özvegyei számára	4,667	23
211.	Folyó számlán	301,774	15	148.	„ „ reáltanodai ösztöndíjakra	1,462	50
178.	Hátralékos kamatok, jelzálog kölcsönöknél	22,553	34	220.	Pécsi vinczellériskola-alap, Pécsi tp. alapítv.	10,200	
180.	„ „ „ „ előlegeknél	462	38	221.	„ szegényház-alap, „ „ „	4,080	
182.	Értékpapírok függő kamatai	26,840	17	222.	„ Rudolfinum-árvaház alap „ „ „	3,060	
181.	Bér- és kamathátralékok ingatlanoknál	235	05	205.	Takarékpénztári betétek, 6120 könyvben	8.437.604	47
149.	Butor- és felszerelés, 10% levonás után	2,100	—	161.	Részvény-osztalék, 4 részvény után	436	
196.	Ingatlanok	101,402	16	219.	Átmeneti kamatok, jelzálog-kölcsönöknél	39,642	86
31.	Törzsház	35,000	—	214.	„ „ „ „ előlegeknél	265	23
				197.	„ „ „ „ váltóknál	17,060	22
				199-212	„ jövedelem, ingatlanok- és törzsháznál	571	38
				170.	„ tőke-kamat-adó	15,910	68
				169.	Nyeremény-egyenlegül	93,180	29
		9.240,025	19			9.240,025	19

Nyeremény- és veszteség-számla

1895. évre.

TARTOZIK.

KÖVETEL.

Fő-könyvi lapsz.	Osztások	Osztások érték		Fő-könyvi lapsz.	Osztások	Osztások érték	
		forint	kr.			forint	kr.
216.	Takarékpénzt. betétek utáni kam. számlának	325,824	64	169.	Nyeremény-áthozat 1894-ik évről	8,862	37
183.	Alapítványok „ „ „	8,923	88	„	Leírásokból befolyt	1,927	10
184.	Tartaléktőkék „ „ „	9,458	17	219.	Jelzálog kölcsönök utáni kamat számlától	231,873	46
143.	Jövedelmi adó	2,125	66	214.	Előlegek „ „ „	1,733	97
160.	Ingatlanok utáni adó	1,720	14	197.	Váltók „ „ „	81,944	97
129.	Törzsház „ „ „	954	40	223.	Értékpapírok „ „ „	129,624	13
170.	Tőke kamat-adó	32,582	47	142.	Folyószámlák „ „ „	26,030	78
210.	Nyugtábelység-illeték	774	78	204.	Késedelmi kamat „ „ „	4,583	80
217.	Üzleti költségek	6,194	—	208.	Beírási díjak „ „ „	6,241	30
203.	Elnöki tiszteletdíj	1,200	—	212.	Törzsház utáni jövedelem „ „ „	3,100	—
209.	Tisztviselők és szolgák fizetései „ „ „	17,330	—	199.	Ingatlanok „ „ „	5,743	80
172.	Jótekonycélok számlának, közgyűlésen kívül	300	—	109.	Értékpapír-nyeremény „ „ „	1,941	78
185.	Kegydíj „ „ „	606	—				
192.	Kamat pótlások „ „ „	262	64				
195.	Ingatlanok utáni javítások számlának	363	12				
201.	Törzsház „ „ „	101	88				
149.	Butor- és felszerelés számlának 10% évtülés	295	90				
169.	Leírások 2 drb váltóért	548	38				
„	„ „ „ „ ingatlanoknál	860	92				
	Nyeremény-egyenlegül:						
169.	Áthozat az 1894-ik évről	8862.37					
199-212	Ingatlan és törzsház utáni jövedelemért	8843.80					
206.	Üzleti tiszta jövedelem	93,180	29				
		503,607	27			503,607	27

Kammerer Ferencz s. k. igazg. elnök. **Lochner Antal s. k.** üzletvezető igazgató. **Gebhardt Ferencz s. k.** pénztárnok. **Hainess Károly s. k.** számvizsgáló. **Eibach Emil s. k.** főkönyvelő.

Jelen mérleg-, valamint nyereség- és veszteség-számla általunk megvizsgáltatott, a fő- és mellékkönyvekkel egybehasonlított és a kereskedelmi törvény 199. §-ában foglalt szabályok szerint fölláttatottnak találtatott.

Kelt Pécsen, 1896. január 24-én.

A felügyelő-bizottság:

Leksa Károly s. k.
felügyelő-bizottsági elnök.

Knapp József s. k.

Pfeffer Antal s. k.

Dr. Egrý Béla s. k.